

André Courrèges

Seminární práce DOK

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI	
UNIVERZITNÍ KNIHOVNA	
Přir. č.	2130792
Signat.	B 15095
Kč	

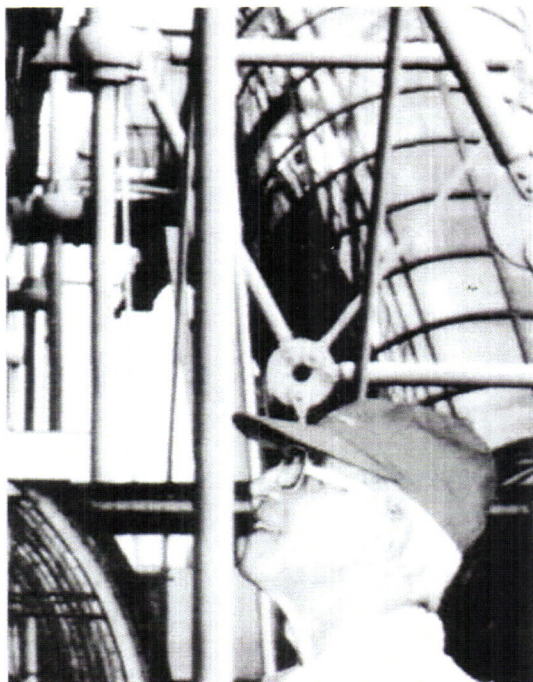
UNIVERZITNÍ KNIHOVNA
TECHNICKÉ UNIVERZITY V LIBERCI

3146181041

Aleš Zatloukal

ANDRÉ COURRÉGES

*„K životu se musíte stavět jako ke sportu.“
André Courrèges*

ANDRÉ COURRÉGES designér, architekt, sochař a módní tvůrce.

Narozen 9.března 1923 v Pau ve Francii. Každý jeho model je neskutečnou sochou surrealistických forem ze dřeva, hliníku, vinylu, papíru, plastických hmot a zrcadel. Atmosféra jeho přehlídek bere divákům dech. Courrèges byl fascinován školou Bauhausu, Mondrianem, Kandinským, Calderem a Tinguelym, sám Courrèges na ně říká: „Ve svých obrazech vyzařují světlo mých myšlenek a při pohledu na ně se mi otvírá nekonečný horizont. Pro mne je hledání nových výrazů potřebou - svěřuji se tak svému kosmickému snu a čerpám z něj mnoho radosti.“ „To je revoluce,“ obdivně vykřikovali redaktoři proslulých módních časopisů, když v roce 1965 opouštěli předváděcí síň slavné Courrègesovy kolekce. Po zhlédnutí jeho kolekce tehdejší šéfredaktorka časopisu Elle, Helena Lazareffová nechala úplně přepracovat už připravené číslo, aby vzdala hold novému duchu Courrègesse. André Courrèges po absolvování deseti let nejvyšší návrhářské praxe v modelovém domě Balenciaga v roce 1961 otevřel modelový dům v Paříži. A určil šokující módní diktát. Dívky oblečené podle Courrègesse vypadaly jako jejich matky - měly bílou pleť, nosily béžové punčochy, na hlavách umělecké drdoly a sukně pod kolena. Byly dokonalé, až na to, že vůbec nevypadaly mladě. U nohou měly celý svět - ještě nikdy předtím žádný couturiér neprovedl tak zásadní zvrát. Courrèges je couturiérem mládí. Jeho nevyčerpatelná energie, sportovní dynamičnost, ničím nezkažené iluze a životní filozofie mu umožnily dívat se na svět z odlišných úhlů. To je jeden z klíčů jeho nezměrného úspěchu. V době jeho razantního vstupu do světa módy dokonce ovlivnil i některé své kolegy. Jako například Yves Saint Laureáta, výsledkem tohoto vlivu byla Lau-

rentova nová vlna - kolekce Mondrian v roce 1965/66 a kolekce Pop'art v roce 66/67.

Každý Courrègesův butik je jako jiný svět. V rozlehlém prostoru je všechno bílé, od podlahy přes závěsy až k polštářkům na moderních bílých židlích. Vše je navrh Courrèges a jeho manželky Coqueliny. V butiku potkáte jen. Po předváděcím pódiu se na džezovou hudbu pohybují zdravé sportovní dívky s rovnými krátkými vlasy, s opálenou pleť a nosíky posetými pihami. Nebývaly zvykem ani celé černé modely - první je před-stavili Paco Rabanne a Courrèges - ani bílé minisukničky z gabardénu, které dávaly na odiv opálené dlouhé nohy dívek. To vše bylo neuvěřitelně nové a původní.

Coco Chanel minisukničky označila za „špinavé“. Ale její úsudek byl zcela špatný. V roce 1973 rozhlasový komentátor Jacques Chancel pustil do éteru jiný názor. Courrèges a jeho žena patřili mezi největší vyznavače čistíren i praček. Tisíce bílých oděvů mnoha fazon, které dodávali na světové trhy, dopřávaly vysoký odbyt čistírnám, výrobcům automatických praček i pracích prášků.

Protipóly stylů Chanel a Courrèges charakterizovaly v roce 1967 nejvyšší odborné kruhy módy takto: „Nezaměnitelný švih Chanel nám sděluje, že žena už žila, zatímco udivující novost Courrègesova nám říká, že bude žít.“ Všechny ženy byly tehdy připraveny žít rychleji, intenzivněji a naplno, anebo alespoň chtěly vzbuzovat takový dojem. Ženy si v jeho modelovém domě v ulici Františka Prvního vybíraly oblečení v několikabarevné stupnici, ušité z jeho proslaveného gabardénu a dalších exkluzivních tkanin. „Volba byla rozsáhlá - plášť do deště, čtyři typy šatů, čtyři verze kostýmů, doplněné dvěma páry kalhot, a čtyři typy plášťů byly dodávány ve čtyřech velikostech. O velikostech rozhodovala pouze délka - oděvy dokonale seděly všem ženám, malým i vysokým, štíhlým i baculatým. Bylo to docela zvláštní, neobvyklé a všechny zákaznice byly nadšeny,“ vzpomíná dnes Dreda Meleová, prezidentka Courrègesovy Couture Future od jejího založení v roce 1969 až do roku 1977.

Mezi Courrègesovy slavné zákaznice patřily Romy Schneiderová, Jackie Kennedyová a její tchyně Rose Kennedyová, Mireille Darcová, šéfredaktorka Elle Helena Lazareffová, Claude Pompidouová, choť prezidenta, a mnohé další, které všechny propadly bílému, sportovní čistému vzhledu. Slavnou zpěvačku Francoise Hardyovou oblékal výhradně André Courrèges a tím vlastně vytvářel její image, které bylo naprosto dlišné od ostatních umělců. V bílém kalhotovém kostýmu se poprvé objevila na koncertě v Olympii v roce 1964.

Courrègesovým hnacím motorem je filozofie radosti ze života. „K životu se musíte stavět jako ke sportu,“ říká. Mnohé jeho zákaznice s ním toto krédo sdílejí a rády vyhledávají terapeutické dimenze jeho oděvů. Courrèges čelil nepříznivému osudu optimismem a tým spolupracovníků vždycky ujišťoval: „To nic, otevřeme si nad hlavou deštník a zas to bude prima.“ V jeho domě nikdy neexistovala hierarchie mezi bossem a zaměstnanci – je to jeden team, kde jeden může zastoupit druhého, pokud je to nutné. Jsou v

něm mladé Američanky, Angličanky, Australanky, Brazilčanky a Japonky, které Courrèges doprovázejí na mnoha jeho cestách. Sám je oblečen většinou do růžového sportovního oděvu s kšiltovkou stejné barvy. Když vystupují z letadla, všichni vypadají jako sportovní družstvo z nějaké vzdálené galaxie a září radostí ze života stejně jako Courrèges, který má který si ve věku sedmdesát let zaslouží obdiv. Snad všechny významné obchodní domy světa nabídly Courrègesovi fantastické smlouvy, ale on je se vši slušností odmítl, jakmile byl požádán o sebemenší kompromis ve svém návrhu. Mladost Courrègesova stylu přetrvala až do dnešních časů a nová generace „jeho dívek“ jsou studentky mezi 18 a 24 lety. Courrèges pro ně zosobňuje svobodu, nápady, barvy a fantazii. V roce 1994 spojili síly dva názorově podobní designéři - Courrèges a Jean Charles de Castelbajac a rozhodli se spolupracovat bez jakékoliv smlouvy. Jejich tvorba odráží zdravé tělo i ducha, pocity přirozenosti, zdravého sebevědomí. Přes změny detailů proti první kolekci z roku 1965 je tu opět nejčastěji bílá, jasné a živé barvy (především červená, žlutá, oranžová, zelená a modrá) i slavné sedmikrásky a plastické materiály. Roku 1971 Courrèges vstoupil do světa vůní. Začal s vůní Empreinte, k níž postupně přidal Eau de Courrèges, Courrèges in Blue, Sweet Courrèges a v roce 1995 vůni Niagara. V jeho vlastním vesmíru nadále dominují dokonalé geometrické linie a živé i pastelové tóny. V čistých otevřených prostorech stále vládne bílá, spousta světla a zrcadel.

André Coçurréges a jeho žena Coqueline